

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. Нова Загора, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВА ЗАГОРА в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОСИЦА СТ. НЕНОВА

при участието на секретаря Диана М. Дечева
като разгледа докладваното от РОСИЦА СТ. НЕНОВА Административно наказателно дело № 20222220200487 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 22-0306-001379/31.08.2022 г., издадено от ВПД Началник група в ОДМВР Сливен, РУ Нова Загора , упълномощен с МЗ №81213-1632/02.12.2021год., с което на К. Ж. Ж. с ЕГН *****, от ***** е наложена глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение по [чл. 140, ал. 1 от ЗДвП](#).

С жалбата и в съдебно заседание жалбоподателя моли съда да намали или отмени наложеното наказание лишаване от правоуправление за срок от шест месеца, тъй като работил като охранител и работата му била свързана с пътуване и управление на МПС. Неотрича , че е извършел описаното в наказателното постановление и АУАН нарушение, но моли за неговата отмяна.

В съдебно заседание, жалбоподателя редовно призован, лично се явява, като поддържа жалбата на посочените в нея основания.

Въззиваемата страна, редовно призована не се явява представител. Постъпили са писмени бележки, в които е изложено становище, че постановлението е правилно, обосновано и законосъобразно и се иска то да бъде потвърдено.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирана страна, против акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Съдът като се запозна с приложените по делото доказателства, обсъди доводите изложени в жалбата и служебно провери правилността на атакуваното постановление, намери, че са налице основания за неговото потвърждаване по следните съображения:

ПО ФАКТИТЕ И ДОКАЗАТЕЛСТВАТА

В НП е приета следната фактическа обстановка: на 14.07.2022 г., в 19 30 часа, в гр.Нова Загора по ул.“Цар Освободител“ до кръговото кръщовище на изхода на с.Езеро, в посока север- юг като водач управлявал личния си лек автомобил Мерцедес Ц220Д с рег. ***, което не е регистрирано по надлежния ред съгласно Наредба I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрация на моторни превозни средства и ремаркета теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства

служебно прекратена регистрация на осн. чл.143 ал.15 от ЗДвП. На23.12.2021г. регистрацията на лекия автомобил е била служебно прекратена. По случая е извършена проверка по образувана преписка вх. № 3886/2022 г. по описа на РП Сливен.

Наказателното постановление се издава на основание [чл. 36, ал. 2 от ЗАНН](#) във връзка с постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 05.08.2022 г. на прокурор РП - гр. Сливен по прокурорска преписка № 3886/2022 г.

Препис от постановлението е изпратено в РУ Нова Загора за ангажиране на административнонаказателна отговорност за осъществения състав на административно нарушение по ЗДвП от К. Ж. Ж. за извършени от него нарушения по ЗДвП.

Посочената фактическа обстановка не е спорна между страните, а и се установява по безпротиворечив начин от писмените материали по приложените по делото: административна и прокурорска преписка.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН.

Според [чл. 140, ал. 1 ЗДвП](#): "По пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. "

Надлежащия ред за регистрация на МПС е уреден в Наредба I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрация на моторни превозни средства и ремаркета теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства. Съгласно чл. 14 от Наредбата: "Промяна в регистрацията се извършва при изменение на данните за превозното средство и собственика, посочени в свидетелството за регистрация, смяна на регистрационния номер, продължаване срока на валидност при временна регистрация, регистриране на ПС като "историческо".

По аргумент от чл. 18 от Наредбата срокът за заявяване на промяната, след който следва административна санкция е двумесечен.

В случая приложимата хипотеза е именно смяна на собствеността на процесното МПС като жалбоподателят е следвало в двумесечен срок да извърши тази промяна в регистрацията на МПС, която да намери отражение в СРМПС.

От приложената по преписката справка за регистрация на МПС и договор за покупко продажба е видно, че собствеността върху процесното е сменена на 21.10.2021г. В двумесечния срок до 21.12.2021 г. това обстоятелство не е заявено за вписване в СРМПС, поради което законосъобразно е счетено от наказващия орган, че процесното МПС попада в приложното поле на [чл. 143, ал. 15 ЗДвП](#).

Съгласно цитираната норма: "Служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. "

Според нарочната законова уредба, прекратяването на регистрацията по [чл. 143, ал. 15 ЗДвП](#) настъпва автоматично, с реализиране на елементите от фактическия състав (промяна в собствеността на МПС и изтичане на двумесечен срок без новия собственик да е заявил това обстоятелство за регистрация), без да е необходимо:

-нарочно волеизявление на контролен орган

-или изпращане на уведомление на собственика, за разлика от хипотезата на [чл. 143, ал. 10 ЗДвП](#).

Автомобилът с прекратена регистрация, всъщност представлява такъв, който към момента на управлението не е регистриран по надлежащия ред, поради което правилно, с оглед установените факти, деецът е наказан за нарушение по [чл. 140, ал. 1 ЗДвП](#).

Приложена е коректната санкционна норма, като наложената санкция е в рамките на законоустановения минимум, поради което по-нататъшни съображения по този въпрос не се дължат.

Изцяло неоснователно е възражението, че деянието било несъставомерно от субективна страна.

Съгласно [чл. 6 ЗАНН](#) административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е

виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

Според [чл. 7 ЗАНН](#) деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо.

Непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи

Видно от [чл. 11, ал. 3 НК](#), към която препраща [чл. 11 ЗАНН](#) деянието е непредпазливо, когато деецът не е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди, или когато е предвиждал настъпването на тези последици, но е мислил да ги предотврати.

Съгласно трайната съдебна практика небрежността като форма на вина се характеризира с липса на представи в съзнанието на дееца за обществената опасност на деянието и за вредоносния резултат, при което той е бил задължен и във възможност да предвиди тези последици.

Задължението за предвиждане на противоположния резултат се установява при съобразяване на изискванията, отразени в различни правила за внимателност, грижливост, обмисленост, изработени от практиката, науката и техниката, част от които формулирани в нормативни актове, а друга част възприети в прилагани Д. практики.

За да се направи преценка дали деецът е могъл да предвиди настъпването на общественотоопасния резултат следва във всеки отделен случай да се изследват конкретните фактори от средата. В някои случаи тези фактори могат да обуславят наличие на обективна възможност за дееца да формира правилни представи за действителността и тогава би била налице небрежност. Възможно е обаче тези фактори да създават у дееца едно добросъвестно убеждение, че не е налице противоположен резултат и тогава вината е изключена.

Така изрично [Решение № 246 от 25.06.2015 г.](#) по н. д. № 244/2015 г. на Върховен касационен съд, 3-то нак. отделение, Решение № 659 по н. д. № 502/93 г., I н. о на Върховен съд.

От граматическото тълкуване на сочената като нарушена в НП норма – [чл. 140 ЗДвП](#) е видно, че за да е виновно деянието следва:

деецът да е съзнавал, че управляването от него МПС не е регистрирано по надлежния ред, а в конкретния случай, че регистрацията му е била служебно прекратена, като в този случай би бил налице умисъл;

или макар и да не е знаел, да е могъл и да е бил длъжен да формира познание за служебно прекратената регистрация на МПС, в който случай нарушението би било извършено непредпазливо.

Не се спори между страните, а и самият жалбоподател не отрича, че процесното МПС е било негова собственост закупено от него чрез сключен договор за покупко- продажба на 21.10.2021г.

По делото не са представени доказателства деецът реално да е бил уведомен за извършеното прекратяване на регистрацията, поради което умисъл не е налице.

Остава въпросът дали той е действал по непредпазливост, тоест дали е могъл и е бил длъжен да предвиди това обстоятелство.

Според трайната съдебна практика отговорът е категорично положителен.

Задължението да се предвиди настъпилата служебна deregистрация на МПС произтича от императивния характер на нормите на чл. 18 от Наредба I-45 и на [чл. 143, ал. 15 ЗДвП](#), които въвеждат двумесечен срок за заявяване на промяната в собствеността под страх от служебно, настъпващо по силата на закона, прекратяване на регистрацията. В случая обстоятелството дали деецът е знаел за задължението си да заяви промяната в собствеността в двумесечен срок и каква е санкцията за пропусък да извърши това е изцяло ирелевантно, доколкото е ноторно известно още от римското право, че незнанието на правото не извинява никого- Ignorantia juris non excusat. Така [Решение № 528 от 15.02.2002 г.](#) по н. д. № 503/2001 г., I н. о. на ВКС, [Решение № 148/07.01.2021](#) по дело № 635/2020 на ВКС, [Решение № 26/08 юни 2015 г.](#), трето наказателно отделение, по КНОХД № 2017/2014 на ВКС.

Конкретната възможност за собственика да предвиди настъпилата служебна deregистрация произтича:

-на първо място от обстоятелството, че именно върху него като собственик е тежало задължението промяната в собствеността да се заяви за регистрация,

-а освен това от обстоятелството че както вече се изясни, прекратяването на регистрацията по [чл. 143, ал. 15 ЗДвП](#) настъпва по силата на закона, без акт на съответния орган и без необходимост от изпращане на уведомление.

Тоест при знание, че е закупил автомобил и че не е изпълнил задължението си да го пререгистрира, собственикът е могъл и е бил длъжен да знае, че регистрацията на същия ще бъде прекратена служебно и автоматично, тоест деянието е виновно извършено, при форма на вина непредпазливост.

Че при служебно прекратена регистрация по [чл. 143, ал. 15 ЗДвП](#) водачът отговаря при форма на вина непредпазливост, дори да не е е знаел за служебното прекратяване, е трайната практика на Административен съд Сливен.

На следващо място съдът счита че липсва основание за приложение [чл. 28 ЗАНН](#). На първо място тук следва да намери приложение [чл. 189з ЗДвП](#), според който „За нарушенията по [този закон](#) не се прилагат [чл. 28](#) и [58 г от Закона за административните нарушения и наказания](#).“ Освен това следва да се отбележи, че обществената опасност на извършеното нарушение е огромна. Това е така, доколкото предвид правилото на [чл. 188 ЗДвП](#) (въвеждащо презумптивна отговорност за регистрирания собственик на МПС за нарушения по ЗДвП, освен ако не е установен действителния водач), с неизпълнение на задължението си да пререгистрира автомобила на собствено име, собственикът реално:

-възпрепятства дейността на контролните органи по установяване на субекта на отговорност за нарушения по ЗДвП;

-създава предпоставки да избегне отговорност за нарушения извършени със собственото му МПС;

-създава предпоставки незаконосъобразно НП и ЕФ са бъдат издавани на основание [чл. 188 ЗДвП](#) на предходния собственик, който вече няма каквато и да било връзка с автомобила.

Що се касае до искането а намаляне на наложеното наказание по размер съдат счита че същото е правилно определено и наложените административни наказания са в минимално установения размер- глоба в размер на 200лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

По изложените съображения НП следва да се потвърди.

ПО РАЗНОСКИТЕ

При този изход на спора съгласно новелата на [чл. 63д ЗАНН](#) право на разноси в процеса би имала въззиваемата страна, но доколкото такива не бяха поискани и не бяха представени доказателства реално да са сторени (за заплатено адвокатско възнаграждение или за използване на юрисконсулт), то такива не следва да се присъждат.

Така мотивиран и на основание [чл. 63, ал. 1 ЗАНН](#), съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0306-001379/31.08.2022 г., издадено от ВПД Началник група в ОДМВР Сливен, РУ Нова Загора , упълномощен с МЗ №8121з-1632/02.12.2021год., с което на К. Ж. Ж. с ЕГН *****, от ***** за нарушение по [чл. 140, ал. 1 от ЗДвП](#) на осн чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд Сливен в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Нова Загора: _____